

Sygn. akt I Ns 147/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz

Protokolant starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2018r. w Człuchowie

sprawy z wniosku A. G.

z udziałem P. S.

o zobowiązanie do opuszczenia mieszkania

postanawia:

1. nakazać uczestnikowi postępowania P. S. aby opróżnił i opuścił wraz z wszelkimi rzeczami prawa go reprezentującymi lokal mieszkalny położony w miejscowości B. 37 i wydał go wnioskodawczyni A. G.,
2. zasądzić od uczestnika postępowania P. S. na rzecz wnioskodawczyni A. G. kwotę 40zł (czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
3. nakazać ściągnąć od uczestnika postępowania P. S. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 12,48zł (dwanaście złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nieopłaconych kosztów sądowych,
4. umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosku A. G. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I Ns 147/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. G. wniosła o zobowiązanie uczestnika postępowania P. S. do opuszczenia mieszkania w miejscowości B. nr 37. W uzasadnieniu wniosku wskazała, że mieszka z uczestnikiem postępowania – byłym konkubentem i mają dwie córki w wieku 18 i 14 lat. Uczestnik postępowania codziennie nadużywa alkoholu i nie można z nim mieszkać, albowiem nie daje członkom rodziny spać, dzieci nie mogą się uczyć i są niewyspane. Wnioskodawczyni wskazała, że były konkubent używa przemocy w stosunku do niej i młodszej córki. Wyjaśniła również, że mieszkanie jest gminne, a zarówno ona jak i córki nie mogą nikogo zaprosić do domu ponieważ się wstydzą.

Na rozprawie w dniu 22 sierpnia 2018 r. uczestnik postępowania P. S. uznał wniosek za bezzasadny. Wyjaśnił, że jak pracował w Niemczech, wnioskodawczyni zaczęła go zdradzać i przywłaszczyła pieniądze. Przyznał, że od dwóch tygodni nie pije, a wcześniej nadużywał alkoholu. Wskazał, że wnioskodawczyni zaczęła zgłaszać interwencje na policji,

jak przestał jeździć do Niemiec i przywozić pieniądze. Zaprzeczył aby kiedykolwiek uderzył wnioskodawczynię czy dziecko. Przyznał również że dochodzi do awantur między stronami. Wskazał, że wnioskodawczyni go wyzywa i bije garnkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. G. oraz uczestnik postępowania P. S. tworzyli związek konkubencki i zajmują lokal mieszkalny położony w B. nr 37, w budynku stanowiącym własność Gminy C.. Wcześniej zajmowany przez nich lokal był połączony z mieszkaniem zajmowanym przez rodzinę uczestnika, w którym P. S. mieszkał od urodzenia. W wyniku remontu został wydzielony lokal nr (...), w którym zamieszkali uczestnicy postępowania z dziećmi: S. i S. (1).

W dniu 25 lutego 2014 r. została zawarta umowa najmu dotycząca ww. mieszkania, której stroną jest P. S.. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony.

bezsporne, ponadto dowód: umowa najmu k. 63

Uczestnik postępowania P. S. od grudnia 2018 r. zaczął pić alkohol w większych ilościach i częściej niż dotychczas. Od marca 2018 zaczął nadużywać alkoholu i zakłócać porządek domowy. Pod wpływem alkoholu awanturuje się z członkami swojej rodziny zwłaszcza z konkubiną A. G..

bezsporne, ponadto notatka k. 16 dowód: zeznania świadków: R. M. protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:11:45-00:14:33, S. S. protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:18:14-00:27:55, R. D. protokół z dnia 31 października 2018 r., 00:07:47-00:24:48, A. S. protokół z dnia 23 listopada 2018 r., 00:06:20-00:22:52

W trakcie kłótni uczestnik postępowania popycha wnioskodawczynię, pluje na nią, wyzywa od „kurw, szmat, dziwek i mówi że jest popierdolona”. W dniu 5 lipca 2018 r. spalił rzeczy wnioskodawczyni i doprowadził do zapalenia zboża sąsiada. W trakcie kłótni zniszczył drzwi w mieszkaniu, czy szafki.

dowód: informacja k. 70, zeznania świadków: R. M. protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:11:45-00:14:33, S. S. protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:18:14-00:27:55, R. D. protokół z dnia 31 października 2018 r., 00:07:47-00:24:48, A. S. protokół z dnia 23 listopada 2018 r., 00:06:20-00:22:52

Z uwagi na zachowanie uczestnika postępowania przeprowadzone były interwencje policji m.in w dniu 13 marca 2018r. A. G. złożyła zawiadomienie o fakcie znęcania się nad nią i małoletnią córką S. (1) przez uczestnika, założono niebieską kartę. W dniu 1 czerwca 2018 r. o godzinie 22:22 S. S. (3) zgłosiła, że będący pod wpływem alkoholu uczestnik postępowania jest agresywny i wybił szybę w pojedzie. W dniu 2 czerwca 2018 r. o godz. 20:55 A. G. zgłosiła kradzież z włamaniem do pojazdu marki VW Golf oraz kradzież motocykla przez uczestnika postępowania. W dniu 5 czerwca 2018 r. o godz. 15:56 wnioskodawczyni zgłosiła że nietrzeźwy konkubent rzuca przedmiotami i rozwalil drzwi.

W dniu 7 czerwca 2018 r. ponownie zgłoszono, że uczestnik awanturuje się i jest agresywny, w związku z czym doprowadzono ww. do PDOZ celem wytrzeźwienia i sporządzono niebieska kartę. Ponownie w dniu 11 czerwca 2018 r. o godz. 12:26 wnioskodawczyni zgłosiła, że uczestnik się z nią bije, zaś świadkiem tego jest będąca na miejscu matka mężczyzny. W dniu 11 czerwca 2018 r. A. G. ponownie zgłosiła, że pijany uczestnik ją bije i chciał ją zgwałcić, w związku z czym uczestnika doprowadzono do PDOZ celem wytrzeźwienia. W dniu 19 czerwca 2018 r. wnioskodawczyni zgłosiła, że uczestnik się awanturuje, jest pod wpływem alkoholu i rzucił w nią patelnię, mężczyznę doprowadzono do PDOZ celem wytrzeźwienia. W dniu 29 czerwca 2018 r. ponownie zgłosiła, że uczestnik się awanturuje i zniszczył jej telefon komórkowy. W dniu 5 lipca 2018 r. wnioskodawczyni zgłosiła, że uczestnik spalił jej odzież, zniszczył drzwi do pokoju oraz telefon. Interwencje zgłoszone były również w dniu 4 lipca 2018 r. 11 lipca 2018r., 27 lipca 2018 r., 11 sierpnia 2018 r., 23 sierpnia 2018 r., 5 września 2018 r. W dniu 16 sierpnia 2018 r wnioskodawczyni złożyła zawiadomienie o kradzieży dokonanej przez uczestnika.

dowód: informacja k. 25, 69-71

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2018 r. Prokuratura Rejonowa w Człuchowie zastosowała wobec uczestnika postępowania, podejrzanego o dokonanie przestępstwa z art. 207§1 kk jako środka zapobiegawczego nakaz niezwłocznego opuszczenia lokalu – budynku mieszkalnego usytuowanego w B.(...), zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi A. G., S. (1) i S. S. (3) na okres trzech miesięcy tj do dnia 8 listopada 2018 R.

dowód: postanowienie k. 42

Uczestnik postępowania pomimo powyższego zakazu podchodzi pod okno przedmiotowego lokalu i zbliża się do wnioskodawczynie i wszczyna awantury.

dowód: zeznania świadków: R. D. protokół z dnia 31 października 2018 r., 00:07:47-00:24:48, A. S. protokół z dnia 23 listopada 2018 r., 00:06:20-00:22:52

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania. Członkiem rodziny – zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 ustawy – jest m.in. osoba najbliższa w rozumieniu art. 115 § 11 k.k., a także inna osoba wspólnie zamieszkująca lub gospodarująca (art. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Zgodnie z treścią art. 2 pkt 2 ww. ustawy, przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Żądanie zobowiązania przez sąd danej osoby do opuszczenia mieszkania przysługuje osobie dotkniętej przemocą w rodzinie niezależnie od tego, czy sprawcy tej przemocy można zarzucić popełnienie przestępstwa. Samo zaś sformułowanie „przemoc w rodzinie” winno być rozumiane w oparciu o definicję ustawową, zawartą w art. 2 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

W związku z powyższym warunkiem uwzględnienia wniosku A. G. było wspólne zamieszkiwanie (wspólne zajmowanie mieszkania) P. S. tj osoby stosującej przemoc i ofiary tej przemocy. Obojętne jest kto i jaki posiada tytuł prawny do zajmowania mieszkania.

Biorąc pod uwagę, że w przedmiotowym mieszkaniu wspólnie zamieszkiwała wnioskodawczynie, uczestnik jak i ich córki powyższy warunek był spełniony. Powyższych rozważań nie zmienia postanowienie zabezpieczające wydane przez Prokuraturę Rejonową w Człuchowie. Podkreślić należy, że tymczasowe opuszczenie mieszkania przez jego lokatora w związku z koniecznością zrealizowania obowiązku nałożonego przez prokuratora, nie świadczy o wyprowadzeniu się przez niego z mieszkania na stałe. O tym decyduje bowiem wola danej osoby – w odpowiedni sposób zamaniestowana, bądź nałożony na lokatora obowiązek natury prawnej, obligujący go do opuszczenia miejsca zamieszkania na dany okres, charakteryzujący się trwałością jego zastosowania. Postanowienie zabezpieczające jest to jedynie postać tymczasowego uregulowania wzajemnych stosunków stron, natomiast decyzja ta nie przesądza o ich dalszych relacjach, szczególnie, że uczestnik postępowania nadal zbliżał się do wspólnie zamieszkiwanego lokalu.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, że wnioskodawczynie i uczestnik postępowania pozostawali w związku konkubenckim i posiadają wspólne dzieci: dwie córki S. i S. (1). Niewątpliwie uczestnik postępowania od wielu miesięcy nadużywa alkoholu, wielokrotnie zachowując się na skutek jego spożycia w sposób agresywny. Pod wpływem alkoholu wywoływał awantury, także w obecności małoletniej córki, wyzywał wnioskodawczynie, stosując wobec niej przemoc fizyczną, w postaci popychania, płucia. Z tych powodów, wnioskodawczynie wielokrotnie wzywała policję. Powyższe ustalenia dokonano na podstawie zeznań świadków jak i informacji uzyskanych z policji. Agresywne zachowanie uczestnika potwierdza świadek R. M. (2), który zeznał, że

uczestnik groził wnioskodawczyni siekierą, wyzywał ją, groził, popychał i opluwał (por. zeznania świadka protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:11:45-00:14:33). Świadek S. S. (3) - córka uczestników potwierdziła, że ojciec nadużywa alkoholu, niszczy rzeczy (np. szafki), awanturuje się. Wskazała, że w wakacje uderzył ją jak chciała uniemożliwić mu konfrontację z wnioskodawczynią. Podkreślała, że uderzył ją pięścią w twarz, co nie był przypadkowe. Wskazała, że wyzywa wnioskodawczynię od „kurw, szmat, dziwek i mówi że jest popierdolona”. Podkreślała, że awantury były już wcześniej, ale nasiliły się po jej osiemnastce w grudniu 2017 r., a zwłaszcza od marca 2018 r. Przyznała, że ojciec ukradł jej pieniądze z portfela i że raz się do niej dobierał. Potwierdziła, że uderzył również wnioskodawczynię deską do prasowania, a wnioskodawczyni bije go garnkami aby się bronić (por. zeznania świadka protokół z dnia 21 września 2018 r., 00:18:14-00:27:55). Negatywne zachowanie uczestnika potwierdzili również zgłoszeni przez niego świadkowie tj R. D. (2) oraz jego matka A. S.. R. D. (2) przyznał, że zdarzały się kłótnie jak uczestnik jest pijany. Potwierdził, że widział jak popchnął wnioskodawczynię i opluł jej twarz, jak podchodzi pod okno mimo zakazu i wszczyną awantury. Potwierdził również że uczestnik wyzywał wnioskodawczynię od kurw i szmat. Wyjaśniał jednak, że uczestnik się awanturuje tylko pod wpływem alkoholu, który pije często, non stop. Potwierdził również, że jego zachowanie spowodowało, że obawiał się o wnioskodawczynię, że może jej coś zrobić. Potwierdził również, że P. S. spalił rzeczy wnioskodawczyni i doprowadził do zapalenia zboża sąsiada, że zniszczył drzwi w przedmiotowym mieszkaniu. Z jego zeznań wynika, że zdarzało się, że jednego dnia kilka razy musiał uspokajać uczestnika (por. zeznania świadka protokół z dnia 31 października 2018 r., 00:07:47-00:24:48). Również matka uczestnika A. S. potwierdziła, że gdy uczestnik postępowania jest pijany to niemożliwe jest wspólne zamieszkiwanie i sama nie wpuszczała go do domu. Potwierdziła również, że syn robił zamachy na wnioskodawczynię i ona musiała ją bronić aby jej nie uderzył. Potwierdziła również, że uczestnik pluł na wnioskodawczynię i ją wyzywał od kurw, prostytutek (por. zeznania świadka protokół z dnia 23 listopada 2018 r., 00:06:20-00:22:52).

Wskazać należy, że zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość. Nieznaczące rozbieżności między zeznaniami dotyczące również zachowania wnioskodawczyni nie wpływają na wiarygodność świadków i ocenę materiału dowodowego dotyczącą zachowania uczestnika.

Podkreślić należy, że przepis przytoczony na wstępie zważeń, przy określeniu „przemocy w rodzinie” wymaga co najmniej jednorazowego umyślnego działania naruszającego prawa lub dobra osobiste osoby zamieszkującej wspólnie ze sprawcą przemocy. Zobowiązanie sprawcy przemocy do opuszczenia mieszkania możliwe jest gdy stosuje przemoc fizyczną (bicie, szarpaniny, niszczenie rzeczy osobistych, mieszkania itd.) lub psychiczną (poniżanie, wulgaryzmy, groźby etc.). Istotne jest jedynie to, aby stosowana przemoc czyniła wspólne zamieszkiwanie obiektywnie uciążliwym.

Wprawdzie uczestnik zaprzeczał aby obecnie nadużywał alkoholu, jednak z pisma Komendy Policji wynika że kilkakrotnie w 2018. był zatrzymywany i skierowany do PDOZ w celu wytrzeźwienia. Naganne zachowanie uczestnika potwierdzili wszyscy świadkowie oraz wynika ono z interwencji policji, które zgłaszała nie tylko wnioskodawczyni ale także córka. W związku z powyższym Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że uczestnik postępowania pod wpływem alkoholu stosował wobec członków rodziny przemoc w rozumieniu ww. przepisu, a tym samym powodował, że swoim zachowaniem spełnił on przesłanki w nim zawarte. Naganne działania uczestnika było powtarzającym się działaniem umyślnym a nie tylko jednorazowym. Nawet przyjmując wyjaśnienia uczestnika, że wnioskodawczyni w jakikolwiek sposób go prowokowała, to nie usprawiedliwia to wyżej opisanego postępowania. Mając na uwadze powyższe, należało zobowiązać uczestnika do opuszczenia przedmiotowego lokalu mieszkalnego w związku ze stosowaną przemocą wobec wnioskodawczyni i córki.

Podkreślić przy tym należy, że uczestnik swoim zachowaniem czynił szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie z członkami rodziny, jednakże samo zobowiązanie do opuszczenia mieszkania nie jest eksmisją. Uczestnik nie jest pozbawiony prawa do przedmiotowego mieszkania, nie traci statusu najemcy. Przedmiotowe orzeczenie ma charakter zabezpieczający. Nakaz opuszczenia lokalu orzekany na podstawie ww. przepisu nie powoduje utraty tytułu prawnego, a jedynie czasowe ograniczenie korzystania z lokalu. Nakaz ma charakter czasowy, bowiem w razie zmiany okoliczności może być zmieniony lub uchylony.

O kosztach sąd orzekł na mocy art.98 k.p.c. w zw. z art. 13 par 2 k.p.c.